

عنوان مقاله:

اولویت بندی احداث سازه های آبیاری با روش های تصمیم گیری چند معیاره و ساختار شکست PMBOK در شرایط عدم اطمینان

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات مهندسی سازه های آبیاری و زهکشی، دوره 22، شماره 83 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

محمد رضا شهرکی - دانشکده مهندسی، دانشگاه سیستان و بلوچستان

مصطفی درخشیده - گروه مهندسی صنایع، دانشکده مهندسی، دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

سرمايه های عظیمی در توسعه منابع آب برای احداث سیستم های ذخیره و انتقال آب شبکه های آبیاری کشاورزی به کار گرفته می-شود. از آنجاییکه هر پروژه بر حسب منطقه و مکان جغرافیایی منحصر بفرد می باشد در هنگام اجرای پروژه ریسک های بالقوه شناسایی نشده ای بوجود می آیند، به طور قطع نمی توان یک برآورد مالی نسبتاً دقیقی را محاسبه نمود. وجود این ریسک ها باعث هدر رفت در سرمایه گذاری می شود. از اقدامات موثری که برای کم کردن این استهلاک می توان انجام داد، مدیریت ریسک است. مدیریت ریسک در استاندارد PMBOK دربرگیرنده ی شناسایی ریسک ها براساس نظرات کارشناسی و رتبه بندی ریسک بر مبنای دو معیار احتمال وقوع و شدت تاثیر است. آبیاری کشاورزی دشت سیستان که از سازه های مختلفی جهت ذخیره آب و آبیاری مزارع استفاده می نماید جهت مطالعه موردی در این تحقیق مورد بررسی قرار گرفته شده است. در این تحقیق از روش دلفی، برای شناسایی ریسک ها و از روش فرآیند تحلیل سلسله مراتبی به رتبه بندی آنها پرداخته شده است که ریسک های شرایط جوی و عدم تعهد در انجام کار دقیق اجرای سازه های آبیاری با کیفیت تعریف شده، بالاترین امتیاز را به خود تخصیص داده اند. در ادامه برای اولویت بندی چندین پروژه در منطقه سیستان با در نظر گرفتن ریسک های شناسایی شده، از روش ویکور استفاده شده که نتایج نشان می دهد احداث سازه های آبیاری تحت فشار رتبه اول، احداث ایستگاه پمپاژ و لوله کشی خط انتقال رتبه دوم، اجرای سازه های آبیاری گلخانه ای رتبه سوم و سازه های آبیاری کانال بتنی رتبه چهارم را جهت اجرا با کمترین هزینه ریسک در این منطقه را به خود اختصاص دادند.

کلمات کلیدی:

اعداد راف، ویکور، AHP، دلفی، ریسک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1576870>

